

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit
și înștrăinat.”

Apăra sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut și fabrici — — — Lei 500

COMUNICAT.

Din toate părțile țării, ne vin știri îmbucurătoare cu privire la creșterea curentului L. A. N. C.

Mulțimea și-a pierdut toată încrederea în guvernarea partidelor, mai ales după ultima experiență, hotărâtoare, cu partidul național-țărănesc, care a înșelat toate așteptările.

»Să vină cuziștii!«

Acesta este strigătul, care crește, ca o protestare firească, și ca o speranță în programul și în silințele noastre.

Având datoria de a răspunde acestei chemări și de a lucra neconținut la formarea conștiinței naționale românești, care este propria misiune a L. A. N. C. — dar și în prevederea schimbării de guvern, care poate să nu întârzie — ni se impune tuturor să ne grăbim a ne folosi de vremea bună a verei, pentru a intensifica propaganda, și a desăvârși organizația.

Individual, dela om la om, prin întruniri parțiale, pe comune, sau pe județe, ca și prin tipărituri de tot felul și prin răspândirea ziarelor noastre, membrii L. A. N. C. să apeleze neconținut la marea mulțime, lămurind interesele ei, și chemând-o la lupta de apărare națională creștină, împreună cu noi.

Timpul e scurt. Evenimentele se precipită.

Președinții organizațiilor L. A. N. C., au răspunderea să vegheze ca împrejurările să nu ne surprindă nepregătiți.

Lozinca noastră se rezumă în două cuvinte:

Unire și muncă!

Președintele Suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA.

L. A. N. C. va curăți aceasta țară de Jidani.

Lupta s'a început și are toți sorții de isbândă. Pericolul jidovesc a putut să crească și să devină aceea ce este, mulțumită faptului, că nu a fost cunoscut. S'a lucrat în taină, și cu atâtea vicieșug, încât n'a putut fi până acum observat. A trebuit prăpădul războiului mondial, a trebuit pierrea atâtor milioane de creștini, ca să vedem cu adevărat.

În Ungaria, în timp de pace, jidanul era mai mare Ungur decât Ungurul. În România, cred, că deasemenea, era mai mare Român ca Românul.

A trebuit să vie războiul la care toată lumea și-a luat partea sa. Atunci s'a dat la lumina zilei adevăratul suflet a jidanilor. Jidanii n'au mai rămas în frunte. Ei nicăiri n'au mers cu țara. Ei au rămas la partea sedentară. Ei s'au ales dintre popoare și s'au ales în văzul tuturor, ca speculanți și trădătorii popoarelor creștine. Când îi adevărați își dau viața pentru ideal și țară, idanii speculau pe pelea orfanilor și ultima bucată de pâine.

Când se termină războiul, creștinii rămași în viață, erau sleiți de puteri și înghenunchiați, iar jidanii se vedeau stăpâni peste averile șpeculate în război.

Jidanii erau descoperiți. Dar nu s'au rușinat. Din contră cre-

zând c'a sosit ceasul poporului ales de-a pune stăpânire peste creștini, a tras de sfori, și-au pus foc Europei. Rusia creștină și azi e stăpânită de Bolșevismul Jidanic. Ungaria numai prin armata română a putut fi scăpată de teroarea și schinuirea lui Bela Cohn. Germania cu greu a putut pune capăt revoluției. Italia a fost mântuită de Mussolini, România de Averescu. Polonia prin Generalul Pilsudsky și așa mai de parte. Ofensiva Jidanilor a dat greș. La noi în România însă, sub guvernul libertăților Dlul Maniu a căpătat suflet, și acum își face de cap. Dar las' să-și facă. E bine că-i cunoaștem, și-om fi cu ochii n patru.

Azi lumea îi cunoaște, și pentru că-i cunoaște, pericolul va fi înlăturat.

Cunoașterea adâncă a pericolului jidovesc, așa cum noi cei dela L.A.N.C îl cunoaștem, numai puțin o au. Aceștia însă în toate țările propovăduesc adevărul în masele largi ale poporului. Iar poporul odată luminat, nu se va mai lăsa înșelat. Oamenii din popor, cari odată ne-au înțeles, aceia's nedespărțiți apostoli și propovăduitori ai adevărului. Cunoșcând viclenia: jidanul e desarmat.

Profesor N. Popa Cluj

Manual de Demagogie

sau
Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?
de: Romulus Damlan.

(Continuare.)

După făgăduirea soarelui, cu luna și cu stelele de pe cer, pământului și raiului, râuri de lapte și de miere, după vâlcăreli și chiar vărsări de lacrimi de crocodii, de pașapoarte cu vagonul pentru Canada și America. de tronuri și de palate imperiale și regale, demagogul pleacă din sat înjurând și blăstămând pe liberali, pe averescani, pe membrii Regenței și pe toată lumea pe neplacul său, cum injură și blăstăma corturarii des de dimineață în fața corturilor după un chef nenorocit și încercare de furt neisbutit. Apoi pleacă în alt sat, bine înțeles tot cu automobilul cel așteaptă la locul indicat, continuându-și profe-

siunea de Demagog politic, de aventurier de Carnaval național-țărănist și de tocător de potcoave de cal morți, spre folosul marelui sfânt Iuliu Maniu ce acasă nu mai poate dormi de chinul și de durerea dorului de a pune picioru în pragul sfintei Puteri barem pentru un an de zile, vreme destulă spre a-și putea plăti toate datorile la băncile jidanilor în vreme de 10 ani de opoziție și spre a-și putea sătura pe toți prietenii și slugile sale din avutul Statului, din punga cetățenilor și din sudoarea bieților plugari ce cred în toate minciunile sale, fabricate în tovărășia celorlalți corifei în bogatele și luxoasele saloane din București.

În capitolul viitor voi arăta cum procedează candidatul, zis național-țărănesc în celelalte județe, insistând mai ales asupra demagogiei învățătorului din Topoloveni, Ion Mihalache cu formula sa: „Săriți hoții”, și asupra adjutantului său Virgil Madgearu,

cunoscut papagal politic și palață de adunări populare.

După ce toți amatorii, cu câțel și purcel, după scaune de Deputat ori Senator, din organizația, zis, politică din cutare sau cutare județ, însoțiți de cei mai guralivi agenți electorali, gata oricând a te pune sub roată dacă nu votezi cu roata Sfântului Maniu, cu săptămâni de zile înainte au cuterat toate satele județului dând „bună ziua, sau bună seara”, sticlelor cu rachle din crășmele jidanilor, spre a putea mai bine pune în minciunile în burta-cazan de prostire a poporului în vederea sosirii șefului Mihalache în capitala județului, unde vor auzi minuni de vorbe amăgitoare și povești de țel se face „măciucă păru în capul credul și naiv”, lată-l în sfârșit urcat pe tribună și pe Mihalache vai de mine, ce mă fac fără tine, sberlând din gură mică dar foarte demagogă: „Măi oamenilor, măi! Săriți, Hoții,....

de liberali, tâlharii de averescani și toată șleahța lor, v'au luat pădurile, v'au luat pământurile, v'au secătuit puterile, v'au înglodat în datorii, v'au luat mămăliga din gură, v'au luat drepturile, v'au luat,.... Ce nu v'au luat măi oamenilor, măi! Până și nevestele din case vi le-a luat, măi.... ducându-le la București la expoziție, — era să zic la pupat, — și voi măi oamenilor măi, mai răbdați toate batjocurile, toate mișelile, toate blăstămățiile și toate hoțiile lor. Țara e plină de hoți măi, și voi nu săriți. Săriți măi oameni măi! Votați cu roata pentruca ajungând noi mai lute la putere, să gollim pușcările de oamenii cinstiți și de treabă și să oplem temnițele cu oamenii ce ne împiedecă de a ajunge la troacă, ca să prăznuim împreună marea ospăț al poporului, cu mult adoratul nostru comandant suprem Iuliu Maniu, bun și sfânt față de popor ca „cucuveana”.
Ura!... Ura! Trăiască Mihalache!

O primejdie națională.

(In legătură cu afacerea de spionaj dela Chișinău.)

Am scris în numărul trecut al ziarului nostru despre afacerea de spionaj dela Chișinău din Basarabia. Mai mulți ofițeri dela comandamentul Corp. III. de Armată furând planurile de apărare ale graniței noastre dinspre Nistru le-au vândut bolșevicilor.

S'a dovedit că cei cari au făcut această mășvie nu sunt români de neam. Nu ne ocupăm de pedeapsa ce-o merită. Autoritățile militare superioare vor ști ce au de făcut cu asemenea ticăloși. Întrebăm însă: cum s'a putut ca în locuri așa de însemnate, cum sunt birourile, unde se păstrează planurile de apărare ale țării să fie ținuți în serviciu niște străini de limba și neamul nostru?! De unde atâta încredere în niște străini, cari — nu cercetăm motivele — ne-ar înghiți într-o lingură de apă, chiar și atunci când noi îi îngămădim cu toate bunătățile.

De atâtea ori am arătat în coloanele acestui ziar primejdia ce ne amenință din cauza purtării noastre de tot ușuratic și a încrederii prostesti ce-o avem adese-ori față de pui de năpărcă dintre noi. *Intâmplarea dela Chișinău, precum și altele multe de felul acesta unele descoperite altele nu — dovedesc durere — câtă dreptate am avut când am strigat că trebuie să ne păzim de dușmanii cari trăesc printre noi.*

Am putea înșira atâtea cazuri când la posturi de mare încredere găsim străini, dintre cari unii abia așteaptă momentul să se întoarcă în contra noastră. Abia de câteva săptămâni a fost mutat din orașul nostru fostul comandant al unei însemnate unități... Neamț de origine, provenit dintr-o armată care ne-a fost dușmană, tot timpul cât a trăit aici mai mult în societatea jidovească putea fi văzut.

Și se știe câtă dragoste față de armata română are această societate (!)

La plecarea-i din Arad într-o bogată casă jidovească s'a dat

de adio un banchet, la care s'a mâncat și s'a beut așa de mult încât la un moment stăpânul căsii răsturnându-se de pe scaun, feapăn a rămas (cât mai mulți după el!)... Oare ce încredere ne poate inspira un astfel de ofițer, care ține prietenii atât de strânse cu jidovii și cu ungurii cei cu ochii ațintiți într-una spre Budapesta? Și aceasta tocmai aici la granița de vest a țării! Gânditu-s-au vre-odată superiorii acestui ofițer la toate acestea?

Tot în legătură cu cele de mai sus trebuie să mai amintim câteva lucruri foarte dureroase și rușinoase pentru noi ca neam în orașele din Ardeal mai ales — durere, stăpânite de fapt încă tot de străini — ni-e dat să vedem că foarte mulți ofițeri români se învârtesc aproape numai în societate străină — jidovească și ungurească — ferindu-se par'că în adins de casele românești... Foarte mulți, ca să poată cuceri grațiile cutărei jidoavce pistruiate și cu nas de vultur sau a cutărei unguroaice, față de vizitiu cu liberle penzionat, s-au pus serios să învețe limba lui Arpad. Și mai mare dragul auzind pe cutare locotinent de roșiori în societatea vre-unei Kohn Rifca sau Struhl Magda rupându-și limba pe ungurește.... Nu-i vorbă cam știm noi în cele mai multe cazuri ce-i duce pe câțiva ofițeri în societatea amintită și ne bucurăm că în societatea românească nu găsec așa ceva... Ori cum însă mai multă prudență nu strică. Uniforma nu trebuie terfelită prin toate murdăriile....

Ceeace ne face în a într'adevăr să ne îngrijorăm e faptul că am văzut mulți căsătorindu-se din asemenea societate. Aici nu mai putem rămânea nepăsători!!

Nici chiar căsătorii cu fete din societatea străină aleasă, din punct de vedere românesc nu sunt de dorit... Dar căsătorii în felul celor amintite?... chiar dacă la nimic altceva nu ne-am gândi, decât la demnitatea și stima de care trebuie să fie încunjurată familia unui ofițer, și

atunci ar trebui să protestăm contra unor astfel de căsătorii. Dar dacă judecăm din punct de vedere românesc? E de-a dreptul revoltător să auzi că în familia ofițerului român se vorbește numai ungurește, că copiii sunt botezați în lege străină și nu știu o iotă românește, căci doamna ridicată din cutare atelier de scrobitul gulerelor la rangul — nici măcar vizat — de soție de ofițer nu-și dă silința, sau nu e capabilă să învețe românește....

Adeseori ne-am pus întrebarea: *la o adevărată ofițer legat în felul acesta, mai e capabil să-și facă întreagă datoria, ce i se cere ca român?!*

Nu-i vorbă între „civilii” noștri încă aflăm multe căsătorii cu străine. *Toate acestea din punct de vedere românesc sunt adevărate dezastre.* În cele mai multe cazuri nici după zeci de ani de conviețuire, doamna nu știe o vorbă românească, nu ia parte la nimic ce e românesc, ba din contră par'că trebuie să facă totul pentru a promova tot ce e străin și dușman nouă. Iar soțul... pentru a nu-și tulbura liniștea casei îndură cu resemnare toate acestea... Uitați-vă numai în Aradul nostru și vedeți toate familiile, unde soțul e român iar cucoana străină, jidoavcă, unguroaică sau șvăboaică maghiarizată nu impoartă!.. *Peste tot copiii sunt sau catolici sau reformați, mâine, — poimâine ne trezim că unii vor fi botezați și cu brișca, — nu știu buche românește, ba par'că li și rușine să spuie că sunt români.*

Iată pentru ce ne ridicăm contra încuscrii cu străine a ofițerilor noștri și peste tot a intelectualilor români!

Iată pentru ce rugăm autoritățile militare, să supravegheze cu deosebită rigoare, din ce familii se căsătoresc ofițerii și să oprească cu desăvârșire căsătoriile cu străine.. Sârbii au făcut-o! Știu ei de ce...

Ce spun ungurii despre noi în bătae de joc.

— Spiculri din revistele lor. —

În revista „Dumineca-Vasárnap” adaosul ziarului „Pesti Hir-lap” din 24 Februarie a. c. se scrie:

„Pe C. F. valahe, ca nici unde în Europa, dar nici în alt stat balcanic, este mult dacă dintre 10 călători 3 scot bilete, șapte nici nu se uită la caserie, deoarece călătoresc mai eștin, dacă nu scot bilete. Întră în vagon, își așează în comoditate nutra-i de rumun și dacă vine conductorul îi face semn, îi trage cu ochiul, ceeace înseamnă că n'are bilet. Ce plătesc fratyee?

La întrebare conductorului răspunde cu întrebarea: Până unde? Pentru că nu-i tot una fratyelui că „pașaușul” călătorește 20 stațiuni sau numai 2—3.

Dar unde-s controlorii? se întreabă Europa. (Vezi D-ne ungurii sunt Europa, iar noi Balcanul sau mai puțin. Red.) Controlorii — este adevărat — se urcă pe tren, dar nu ca să controleze călătorii ci pe conductorii.

Cât ai încasat azi fratyee? Dar să spui adevărul!

Azi am încasat o mie de lei — răspunde conductorul, și îi și predă 500 lei din mie. Azi am avut călători cu drum scurt; azi numai a picurat „domnule controlor”.

Controlorul, fiind de principiul că „leben u. leben lassen” edecă trăește și lasă și pe altul să trăiască, și fiindcă pe un tren este un controlor iar conductorii mai mulți câte 4 chiar, se mulțumește și cu câte 500 lei, ceeace face de 4 ori 500=2000 lei și cu 2000 lei se poate mulțumi și cel mai sgârcit controlor valah.

Mai scrie apoi multe altele și continuă:

Când după prăpăd a pus mâna-i murdară valahul pe nenorocitul nostru de Ardeal, cel dintâi lucru la C. F. R. a fost ca să transfereze din Ardeal în regat pe conductorii unguri iar în locul lor să trimită regățeni. Motivul ca să

Trăiască Maniu!... să aude din gura de rachie a agenților și nădrăgarilor, anume puși spre a zăpăci poporul, adunat la comedie, național țărănistă și pe calea aceasta.

Di. Mihalache dupăce zîmbește satisfăcut și dupăce își zice în gând: „Mergă bine. Strigați Ura, strigați proștilor că tot voi plătiți!”, continuă mai curagios: „Vedeți voi casele aceste? Ale voastre sunt dacă ne votați, dacă ajungem la putere! Vedeți voi pădurile? Ale voastre sunt! Cooperativele trebuiesc desființate și hoșii băgați la pușcări, — era să zic la noi în slujbă, — averile lor confiscate și date poporului, iar banii, oamenilor săraci. Căci doar bine știți că noi toți suntem săraci, și cel mai sărac dintre noi e dl Valda cu toate că primește câteva milioane dela banca jidovească Marmarosch Blank cum bine spui Cuziștii ce ne poartă Sâmbetile, și cum prea adevărat este că nu îi ajung nici pe o măsea”.

Cunoașteți voi pământurile grase și

bogate a României? Ale voastre sunt! Vom face o revizuire generală și radicală legii agrare, dându-vă voaună tot ce e mai bun și mai dulce. Apoi munții noștri aur poartă, nu veți mai cerși din poartă în poartă, căci vom lua aurul din mâinile hoșilor de liberali și al vostru va fi. Votați cu roata noastră, *trageți de carul nostru*, împuneți-ne la putere să se cutremure Regența, să se înfloreze țara și să se svârcolească lumea de Libertate, Egalitate și Dreptate, despre care mereu vă vorbim de 10 ani de zile. Bucuria noastră va fi și a voastră și a lumii întregi, văzând că în sfârșit a biruit Dreptatea noastră care e și a voastră și pe care și azi o vedeți zilnic arătându-și colții în gazeta noastră ce să cheamă tot „Dreptatea”. *Da, măi fraților! Ea și azi își arată colții pentru că e sfîmândă de atâtea așteptare de a pune stăpânire pe toate bogățiile țării depe pământ și de subpământ.* Căci trebuie să știți că hoșii de liberali și tâlharli de averescanli, v-au luat și subpământul, cu

petrol, cu gaz metan, cu uleturi, carbuni și cu tot ce se găsește sub el iar pe voi v-au dus la sapă de lemn numai și numai fiindcă nu știți să se împuneți pe noi la putere, pentru că apoi prin noi să fie toate ale noastre, și ale voastre fraților români în ziua când vor sbura bivoli la Cer, pardon, când vom fi noi la cârma țării. Atunci vom șterge toate dările depe capul plugarilor, confiscând averea hoșilor de liberali și averescanli plătind datoriile țării. Vă sfătuim să nu mai plătiți dări liberalilor, să nu mai lucrați pământurile voastre pentru ei. Noi vom înființa în toate comunele țării cooperative de consum pe cheltuielă Statului (ca și când Statul nu ar fi oamenii și oamenii Statul), vom face crescătorie de Cal, de Boi, de Vacii și lepe de prăsilă, care să dea plugarilor cât mai multe animale de lucru. pardon era să zic de votat roata noastră și vom crea școli de agricultură rațională, făcând ca în casele plugarilor să curgă în rău grăul și porum-

bul, iar în curțile lor să troneze belșugul de adevărată dragoste și știmă pentru marele nostru șef Iuliu Maniu, omul cel mai nevinovat din lume din care cauză nu să poate însura cu nimeni”.

„Vedeți voi cuțitul acesta din mâna mea? Vi-i dau vouă, când voi ajunge eu ministru, pentru că să-mi spintecați inima dacă nu vom îndeplini tot ce v-am făgăduit. Dar ajutați-mă să ajung ministru, căci apoi lăsați pe mine că știu eu ce trebuie să fac cu hoșii de liberali-averescanli și cu voi dragii mei de bravi și vrednici luptători pentru cauza noastră dreaptă și sfântă, de dorul cărei ne topim cu toții, iar dl Maniu nu mai poate dormi de atâtea nerăbdare de a pune mâna pe Putere, barem și numai pentru un an de zile. Țara n'are pâine, ba n'are nici mămăligă uscată, căci hoșii au mâncat și coaja, iar liberalii și averescanli petrec. Petrec de se rup în două, de a căteia petreceri. *Pe ei mă! Dați-le ca băta în cap* dacă mai vin după voturi la voi în sat. Voturile voastre nu-s pentru ei, voturile voastre sunt numai pentru noi, pentru roata noastră ce anume am ales-o spre a ajunge cu roata, mai lute la putere și la mărire”.

(Va urma)

se împuțineze ungerii în Ardeal și să se îmulsească valahii.

Dar, scrie mai departe, în regat ungerii pretindeau bilete și astfel s'a făcut presiune să fie înlăturat personalul unger de la C. F. R., iar în Ardeal conductorii regăteni, fiindcă opincosul de valah șede în coliba lui și nu călătorește decât ungerul și sasul, și aceștia ca oameni cinstiți își scot bilete, au ajuns să moară de foame și au sfătuit ei pe călători să nu scoată bilete, dar ungerul răspunde: „valah puturos” și scoate și pe mai departe bilet, etc. etc.

Și câte alte minciuni (?) și cuvinte de ocară nu se scriu la adresa C. F. R. și a neamului românesc.

La orice caz trebuie să li se dea un răspuns. Conducătorii C. F. R. au cuvântul.

Revista „Magyarország” = Țara Ungurească, scrie în No. 5 din 1 Mai 1929 că miniștrii din actualul guvern promit multe și nu fac nimic bun pentru minorități. Ordinele ministeriale rămân pe hârtie, nici nu sunt cetite măcar. Și apoi atacă pe dl. ministru de instrucțiuni Costăchescu și întreagă tagma învățătorescă. Amintește că în com. Torja cea mai mare comună din jud. Treiscaune, în care numai 3 familii nu sunt unguri, au adus patru învățători din „regat”, cari nu știu nici o slovă ungeră, iar în al cincilea post de „ovodistă” au numit pe soția unui Inv., care nu știe nici scrie nici citi... și natural din o astfel de școală copiii bieților săcui vor eși analfabeți.

Afirmă apoi că toată naintea de masă nu se permite elevilor să iasă la aer curat și dacă totuși ies nu-i permis să vorbească unul cu altul în limba lor maternă.

Apoi că învață pe copii cântece, în cari ungerii sunt numiți câini turbați, și în cari sunt blestemați ca: Ungur cu mustață lungă, ne-cazul să te ajungă, să te ardă focul și să te ucidă crucea...

Ne numește apoi „popor de tâlhari nomazi”, care fură sau jefuind pe cei ce nu se pot apăra sau prin ucideri — asasinare ordinare — cumplite, sau și dând foc jertfei lui.

Iată ce scriu despre noi, în revistele lor serioase, bunii noștri vecini unguri, cari dacă ar putea ne-ar sorbi într-o lingură de apă așa ne au de dragi.

Durerea lor o înțelegem, dar minciuna, moșia și răutatea nici odată, iar batjocorele lor, le vom răsbuna, trebuie să le răsbunăm!

În legătură cu aceste minciuni facem cunoscut că tocmai în ședința din 28 Mai, deputatul socialist Malositz Géza din Budapesta vorbind despre situația minorităților din Ungaria privitoare la învățământul primar și grădinițele de copii a zis: că copii minoritari nu au voie să vorbească în limba lor maternă și că sunt bătuți dacă nu se supun etc.

El! adevărat cum, kedves teremtette!!?

Unde dai și unde creapă!!

Rugăm achitați abonamentul!

Cetiți și răspândiți, ziarul „Apărarea Națională”.

* Învrăjbiți zadărnice.

Pășim încet, șovăelnic, zădărniciți, în cale de putregaiuri, de capriciurile vremii și a mentalității de mahalagism politic. Breasla aceasta de învățători, pusă la vola manifestărilor de masă și a bunei voințe de partid sau de regim, n'a izbutit nici când să ajungă odată un bloc — o stâncă de granit ca să sfărme în cale, loviturile de o clipă dar puternice. Interesele personale, restrînsa vremurilor și lipsa de curaj a se menține pe loc, cu riscul jertfei, a despărțit tabăra învățătorescă în mil și mil de părți, nimicind din puterea edificatoare. Partidele politice au adus toate relele.

A înghițit în sine energii și a încurajat prostia. A oprit în loc orice manifestare de bine comun și a retribuit din gros, pe acel ce s'a învrednicit spre binele „partidului”. Din activitatea unui om vrednic, n'au semnalat nimic bun. În loc de iubire și pace au sămănat ură și vrajbă, iar în loc de unire și dragoste au făurit discordie și poftă neîntemelte. Ori și cine vrea să fie ceva!

Și deasupra acestor nimicuri plutesc în gânduri mari, și se svârcolesc în neputință suflete mărețe. Iar jos, pe drumul comun, ies din rând, cu izbucniri în suflet de năzuințe și doruri, indivizi ce vor conducerea. Și tare mă tem că ochii oboșiți a călătorilor de azi și mâine, nu vor vedea nici când binele, de nu vor ține cadența, de vor lăsa să iasă cine pofteste din rând și de nu le va fi gândul mai mult la unire.

O teamă ne vine și din apelul făcut de Dl. D. Boariu și scrisoarea d-lui N. Cristea publicate în acest ziar.

Deși asociația învățătorilor din Arad există și pusează ca viață, la fel ca toate celelalte asociațiuni, totuși D-l. Boariu cu sfășieri de inimă, îngrozit de reaua stare și mersul anormal al învățământului, ridică glasul, apelând la buna voință a învățătorilor, ca să-i dea o „mână de ajutor” pentru a reorganiza asociația județeană. Cu alte cuvinte o reclădire din nou și un destoinic conducător!

Frumos avânt dar pe cât de frumos pe atât de riscat. Nu-l cunosc pe D-l. Boariu și de l-aș cunoaște aș putea preciza mai bine intențiunile. Imi închipui un om așezat, crott pentru învățător, destoinic pentru locul ce-l ocupă și un devotat al timpurilor trecute. Un om veșnic dorind de activitate, urmărit de visuri, de gânduri și de planuri mărețe pentru binele învățătorimii.

Îtig face pe rabinul ca să scape de armată.

Am scris în alt număr al ziarului nostru că mai mulți „domnișori” jidoviști din Basarabia ca să scape de serviciul militar, au dovedit cu certificate că ei sunt rabinii.

Cercetările au constatat că numai în Chișineu s'au aflat dintre 36 inși 34 de astfel de „viteji”, despre cari s'a adevărit că s'au folosit de certificate false, că nu sunt rabinii, ci pură și jidanilor bogați din oraș.

Împreună cu încorporarea și pedepsirea falșilor rabinii, trebuie aspru pe deșliși și funcționarii de poliție, cari pentru bacșișuri, au eliberat certificate false.

Cine face rușine țării noastre în străinătate? Jidanii!!

Unul dintre ei Îtig Herșcovici a vândut unei firme din Viena o mare cantitate de fasole dar i-a trimis nisip și pământ în loc de fasole. Îtig a fost arestat, parcă vedem însă că se va apăra, acuzând pe crijii că el au schimbat marfa. Dar și pentru minciuna această jupânul Herșcu ar trebui să „fosolească” vre-o cincizeci la fund.

Și cu toate acestea, uită că în fruntea asociației nu este un om ci un apostol. Uită că nu pomenește nimic și apelul are un ton jalnic, de parcă ar vrea să illustreze cea mai deplorabilă stare a învățătorimii... Din cauza asociației! Uită că asociația e fatal legată de activitatea asociației generale din România și că de multe ori activitatea ei a dat roade neașteptate. Și apoi uită că în fruntea lor, sunt oameni vrednici de admirat!

În afară de unire și sentimente, trâmbitată atâta prin sfaturi, presă, ne trebuie conducători. Ne trebuie energii, care să lase ceva în urma lor. Și pentru asta învățătorii din Arad, n'au decât să se laude pentru alegerea președintelui asociației.

Dl. N. Cristea a dat dovadă că și înțelege misiunea și-și cunoaște rostul său ca dascăl și conducător. L'am văzut întotdeauna pierdut în gânduri și preocupat de soarta învățătorilor. Omul acesta, ce n'a spus nici odată cuvânt rău, care a ocolit intrigile, care nu muncește decât pentru breaslă și care n'a lansat nici când apeluri desnădăjduite, e dela sine în fruntea învățătorilor, ca viu exemplu de optimism și de credință în viitorul de bine a învățătorilor.

Citiți numai scrisoarea deschisă din ziarul de 26 Mai. Câtă blândețe și câtă bunăvoință de bine! Cu câtă durere scrie acele rânduri, începând cu „dragă prietene” și cu câtă autoritate stăpânire de sine și cavalermism lămurăște omul! Se ascunde în rânduri sufletul ce n'a cunoscut decât datoria și n'a lucrât decât din inimă și suflet.

Cu singurul păcat: înțelept dar tăndr, conștiințos dar îngăduitor, a știut să conducă ca cel mai inversunat „bătrân” dând exemplu de muncă și abnegație.

Și acumă când suntem mai la răspântie, ca oricând, când deasupra noastră apasă nevoile zilnice și omul a devenit păpușa banilor, avem nevoie de energii, de torente care să sfărme bucată cu bucată obstacolele din cale.

Și deacum cu toate rezultatele satisfăcătoare și începutul modest al activității de reorganizare a d-lui Boariu să nu uite că în fruntea asociației este o forță, un torent, de care învățătorimea nu se poate lipsi.

Iar dl. N. Cristea să lase pe arena luptei, cu tof avântul de apostol „în-fășcând dalta destăinuirilor” că lămurind opinia, de adevărata stare, să-l cunoască gândurile și inima ce l'a stăpânit întotdeauna, ca dascăl revizor și inspector.

Toți acei ce nu l'au privit ca politician ci ca forță și apostol îl vor înțelegi, după cum l'au înțeles și mai înainte.

Gheorghe Atanasiu.

O jidancă curajoasă.

În zilele trecute s'a sinucis Rifca Guttman zisă Țița din Arad. Și știți pentruce? fiindcă s'a certat cu bărbătușul ei, cu jupânul Oscar. Adevărat se întâmplase ca familia Guttman să-și petreacă la clubul ziaristilor unguri-jidovi până târziu noaptea într-o societate mai mare. Și de oarece Oscar trebuia să plece cu trenul, într-o afacere, la Deva, după miezul nopții s'au dus acasă. Nu se știe din ce motive Ostar s'a reîntors dela gară acasă, dar spre surprinderea lui Țița nu era acasă. Așa necăjit a așteptat singur până pela ora 4 când deodată se oprește un automobil naintea casei și după sărutare de... mână, Rifca se desparte de însoțitor.

Dar Oscar nu i-a sărutat mâna ci i-a spus că.... și Țița supărată s'a tras un glonte în tâmplă.

Pe mine mă miră viața casnică fericită a jidanilor și curajul Rifcei zisă Țița de a se sinucide.

Să le fie de bi.... rău!

Informațiuni.

Incepând cu No. viitor vom trimite în ziar, pe rând, fiecărui abonat o încunoștințare despre suma cu care ne dătoarește și câte un mandat poștal, prin care, rugăm, să ni se achite, chiar cu reîntoarcerea poștei, suma indicată.

Sperăm că fiecare d. abonat, ca român bun și cinstit, își va face datoria și nu va împiedeca apariția regulată a ziarului.

Domnița Ileana în Ardeal. Zilele trecute A. S. Regală Principesa Ileana însoțită de dl. ministru Sever Dan a vizitat mai multe localități din Ardeal din Munții Apuseni. În ziua de 2 Iunie a sosit la Cluj unde i s'a făcut o frumoasă primire de către toți românii clujeni.

Boala I. P. S. S. Patriarhul Miron. Din București ni s'a adus vestea că I. P. S. S. Patriarhul României s'a îmbolnăvit de pneumonie (aprinde de plămâni). Spre bucuria tuturor bunilor creștini și români putem scrie că starea I. P. S. S. în zilele din urmă s'a îmbunătățit așa că în scurtă vreme va putea părăsi postul.

Cursurile la școlile primare se vor închide la 15 Iunie iar examenele de sfârșit de an vor începe la 18 Iunie.

Un groaznic incendiu a năimicit orașul Liznicz din apropierea Lembergului. Afară de gară n'a putut fi salvată nici măcar o singură casă. Îngrozitor.

Societatea Academică „România Jună” din Viena, în adunarea generală din 25 Mai a ales cu unanimitate de voturi ca membru de onoare al ei pe marele și distinsul conducător național creștin și prof. univ. din Cluj: I. C. Cătuneanu pentru deosebitele merite, ce le-a câștigat prin munca-l titanică în interesul neamului și a țării românești.

La mulți ani trăiască!

La curtea Regală din Jugoslavia se așteaptă înmulțirea cu încă unul al prinților moștenitori.

Să vede că pe acolo sunt multe berze-cocostârcii!!

Orașul New-York din America după înglobarea tuturor comunelor pe o distanță-perimetru de 80 km. va avea 20 milioane locuitori.

Vă rog închipuiți-vă ce înseamnă acest lucru, că adevărat un singur oraș să aibă cu două milioane mai mulți locuitori decât are toată scumpa noastră țară românească.

Au mâncat carne de om. În orașul Cașovia din Cehoslovacia se judecă procesul unor țigani nomazi cari au comis mai multe omoruri și jefuiri. După ce-și omorau victimele au făcut tocană din carnea lor. La judecată au mărturisit că au făcut aceste fapte fiind beți.

Alegerile în Anglia. În Anglia s'au făcut în zilele acestea alegerile de deputați. Au câștigat partidul muncitoresc de sub conducerea d-lui Macdonald 287 de mandate, partidul conservator care e acum la guvern în frunte cu dl Baldwin 257 de mandate iar partidul liberat a d-lui Lloyd George 54 de voturi.

În urma majorității obținute în alegeri dl. Macdonald a fost încredințat cu formarea guvernului.

Dela Primăria Micălaca

Nr. 615 | 929.

PUBLICAȚIUNE.

Licitațiunea publică primă, fiind rămasă fără rezultat, se publică o nouă licitațiune publică, pentru ziua de 15 Iunie 1929 și anume:

I.

La ora 8 pentru furnizarea rechizitelor de scris, imprimare, registre, compactarea cărților de legi și regulamentelor din biroul comunei.

II.

La ora 9, pentru furnizarea gazului lampant, pentru iluminatul birourilor de la Primărie.

III.

La ora 10, pentru furnizarea lemnului de foc calitate I pentru încălzitul localurilor de la primărie și locuinței notarului comunal.

IV.

La ora 11, pentru reparațiunile mărunte ce se vor ivi din caz în caz, în cursul anului 1929, la edificiul primăriei comunale, grajdul vitelor de reproducție și fântânile aflătoare la aceste edificii, tot asemenea la fântânile aflătoare pe hotarul comunei.

V.

La ora 12, pentru furnizarea furajelor și grăunțelor necesare primăriei, pentru întreținerea animalelor de reproducție.

VI.

La ora 15, pentru reparațiunile mărunte ivite din caz în caz, la cimitirul animalelor din această comună.

VII.

La ora 16, repararea mobilierului și furnizarea celui lipsit din birourile primăriei, mai departe vinderea mobilierului celui scos din serviciu, respective nefolositor, pentru acest scop, precum și vinderea gunoierului animalelor de reproducție a comunei.

VIII.

La ora 17, pentru confecționarea uniformei, încălțăminte și echipamentului garzilor comunali

IX.

La ora 17 jum., exarendarea pământurilor comunale pe anul agricol 1929—30.

X.

La ora 18, pentru furnizarea duzilor de ciment și a cimentului necesar, lipsit dela renovarea drumurilor și podurilor comunale, mai departe transportarea nisipului pe aceste drumuri și curățirea șanțurilor de pe lângă aceste drumuri.

XI.

La ora 18 jum. curățirea clozetelor de la edificiile primăriei comunale.

XII.

La ora 19, pentru cosirea fânului de pe teritoriul de 16 Jug. cadastrale a comunei.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu dispozițiile legii contabilității publice.

La oferte se va adnexa garanța de 5%, despre ce se va face menționarea pe plic.

Micălaca, la 25 Maiu 1929.

Primăria.

Primăriile Notariatului Vârfurile.**PUBLICAȚIUNE.**

În urma nereușitei I. licitații, din partea primăriilor aparținătoare Notariatului Vârfurile, să aduce la cunoștință generală, că la data de 28 Iunie 1929, la orele arătate în dreptul fiecăreia, se va ține licitațiune publică pentru furniturile, arendările și lucrările necesare pe anul 1929 și anume:

No. 316 | 1929 la orele 8^{1/2} pentru furniturile de birou.

No. 317 | 1929 la orele 9 pentru procurarea materialului de iluminat.

No. 318 | 1929, la orele 9^{1/2} pentru procurarea alor 8 vagoane 80.000 Klg. lemne de foc, crepătură calit. I. esență fag, necesare Primăriei, Notarului cercual, școlilor primare aparținătoare.

No. 319 | 1929 la orele 10^{1/2} pentru procurarea Registrelor și imprimatelor necesare.

No. 320 | 1929 orele 12 pentru procurarea și repararea mobilierului.

No. 321 | 1929 orele 14 pentru darea în întreprindere a cărăușeriei comunale pe anul 1929.

No. 322 | 1929 orele 15 pentru procurarea și compactarea cărților de legi.

No. 323 | 1929 orele 16 pentru construcții reparații necesare la edificiile Notariatului.

No. 324 | 1929 orele 17 pentru construcția repararea podurilor din comunele Vârfurile și Avram-lancu.

No. 325 | 1929 orele 17^{1/2} pentru îngrădirea cimitirului de animale din com. Vârfurile.

No. 326 | 1929 orele 18 pentru procurarea alor 2 buc. chipiuri 4. păr. bocanci 2 părechi pantaloni 2 vestoane, 2 mantale de iarnă, 2 părechi moli, 2 pături, 2 revolvere, 2 centuri, 2 săbii, 2

signale etc. necesare garzilor comunali.

Licitațiunile se vor ține în biroul notarial pe lângă respectarea dispozițiilor art. 72—83 din Legea asupra contab. publice.

La licitațiune se va putea concura numai cu oferte închise și pe lângă depunerea vadiului de 10% la casseria Notariatului.

Caletul de sarcini și condițiunile se pot vedea zilnic în biroul Notariatului.

Vârfurile la 23 Maiu 1929

Primăriile Comunale.

**PRIMĂRIA
comunei Dorobanți.**

Nr. 691 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință generală, că Primăria comunei Dorobanți în ziua de 27 Iunie 1929 ora 9 vinde prin licitație publică 2 buc. vieri neapți de reproducție.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din Legea Contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în biroul notarial.

Dorobanți, la 25 Maiu 1929.

Primăria.

**PRIMĂRIA
comunei Dorobanți.**

Nr. 690 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 27 Iunie 1929 ora 10 a. m. în biroul Primăriei

se va ține licitație publică pentru esarendarea edificiului proprietatea comunei numit „Cooperativa” pe timp de 3 ani începând dela 1 Iulie 1929—30 Iunie 1932.

Licitația se va ține în conformitate cu Legea asupra Contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în biroul notarial.

Dorobanți, la 25 Maiu 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA

No. 413 | 929.

**com. Vârfurile
CONCURS.**

Primăria comunei Vârfurile (Cluciu) publică concurs pentru complectarea postului de moșă comunală.

Concurențele cu cvalificația recerută, vor înainta cererile ajustate cu actele delipsă până la data de 15 Iulie 1929, iar postul se va ocupa pe ziua de 1 August 1929 pe lângă o retribuție lunară de 300 Lei.

Vârfurile, la 2 Iunie 1929.

Primăria.

Rugăm ferbinte pe toți On. abonați să binevoiască a-și achita costul abonamentelor ca să nu sufere apariția regulată a ziarului.

Scule pentru
lăcătușerie, fierărie
și rotărie
se află de vânzare cu preț redus.

Adresa: C. CABA str. Mărășești 24

Cercul de Lectură a Funcționarilor Inferiori C. F. R. Arad**B I L A N T**

Inchelat la 31 Decembrie 1928.

ACTIVA		PASIVA	
	Lei		Lei
1. Venitul din consumația vinului	75214 69	1. Electrică	25626
2. Venitul din jocul cărților	6025 35	2. Becuri pentru Electrică	360
3. Venitul din jocul biliard	13245 50	3. Parastas pentru Biblioteca Bibicescu	1029
4. Venitul din cotizația membrilor	18706	4. Olei pentru dușumele	924
5. Venitul din jocul popicelor	10854 88	5. Pentru întreținerea meselor de Biliard	1671
6. Venitul din bani depuși în Bancă	21729 31	6. Pentru diferite Timbre și Autorități Poliție și Siguranță	1849
Venit Total pe 1928	145575 73	7. Pentru lemne de foc	16775
Fond din 1927	126214 67	8. Diferite mobile cumpărate și reparate	2009
Total	271790 40	9. Imprimare pentru Administrație	3935
Cheltuieli la pasiva substras	121312 15	10. Pentru cărți de joc diferite	4104
Rest Fond la 31 XII 1928	150478 25	11. Pentru diferite ziare	4096
		12. Pomul de Crăciun cu diferite figuri și bomboane	950
		13. Pentru curățirea localului	7935
		14. Pentru tablouri și rame	2555
		15. Ajutor de înmormântare	4078
		16. La sfînșirea localului	426
		17. Cheltuieli la petrecerea din Cișmigiu	4048
		18. Reparația popicării	5832
		19. Pentru cărți de cetire	420
		20. Cheltuieli la Excursia făcută la Turnu-Severin	2980
		21. Pentru pictura localului	700
		22. Efectuarea trotuarului din ciment și reparație	8750
		23. Ștampilarea și verificarea sticlelor și paharelor	454
		24. Spese la cumpărarea vinului	160
		25. Legarea celor 90 buc. cărți pentru Biblioteca	3000
		26. Spesele la Adunarea Generală 1927—1928	575
		27. Corespondență, diferite timbre	4101 15
		28. Spese cu ocazia vizitărei Cerc. Soc. Exp.	717
		29. Ținta pentru Drapel, Soc. Exp. la sfînșire	1500
		30. Spese pentru copii cu ocazia Felicitărilor Sărb.	210
		31. Pentru darea Financiară	18234
		Total	121312 15
		Venit curat pe 1928	24263 58

SIANȚIU PETRU,
președinte.ORBAN IOAN,
secretar.BOARIU SAYA,
cassier

ONOFREI IOAN. MANEA

Tiparul T. eceazane

Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad